

Sygn. akt IV CSK 689/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa D. C.
przeciwko J. B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 kwietnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 9 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3600
(trzy tysiące sześćset) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powoda D. C. od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 7 października 2014 r. oddającego powództwo przeciwko pozwanemu J. B. o zapłatę.

W skardze kasacyjnej powód uzasadniał wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem przesłanek z art. 398⁹ § 1 pkt 1, 3 i 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powód udzielił pełnomocnictwa adwokatowi A. C. do reprezentowania go w niniejszej sprawie przeciwko pozwanemu J. B. Pełnomocnictwo obejmowało umocowanie do reprezentowania powoda także w postępowaniu apelacyjnym (k. 5). Ustanowiony pełnomocnik był obecny na ogłoszeniu wyroku Sądu Okręgowego oraz złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia tego wyroku (k. 193). Apelację w imieniu powoda wniósł adwokat M. N., któremu powód udzielił pełnomocnictwa do reprezentowania go w postępowaniu apelacyjnym (k. 204). Sąd Apelacyjny doręczył zawiadomienie o rozprawie apelacyjnej, wyznaczonej w dniu 9 kwietnia 2015 r., pełnomocnikowi powoda adwokatowi A. C. (k. 302). Na rozprawę apelacyjną poprzedzającą wydanie zaskarżonego obecnie wyroku nie stawił się powód, ani jego pełnomocnik (k. 306). W dniu 15 maja 2015 r. pełnomocnik powoda adwokat A. N. złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do dokonania tej czynności (k. 314 i 315 do 318). We wniosku podał, że powód wypowiedział pełnomocnictwo adwokatowi A. C. w dniu 28 października 2014 r. oraz dołączył odpis pisma powoda z tej daty, zawierającego wypowiedzenie pełnomocnictwa do reprezentowania powoda w sprawie przeciwko pozwanemu w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w B. (k. 318).

Powód powołał się we wniosku o rozpoznanie skargi kasacyjnej na przyczynę nieważności określoną w art. 379 pkt 5 k.p.c.

Pozbawienie możliwości obrony swych praw polega na tym, że strona na skutek wadliwości procesowych sądu lub strony przeciwnej nie mogła brać udziału w postępowaniu lub jego istotnej części, jeżeli skutki tej wadliwości nie mogły być usunięte na następnych rozprawach przed wydaniem w danej instancji wyroku (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 1974 r., II CR 155/74, OSPiKA, z dnia 6 marca 1998 r., III CKN 34/98 Pok. I Pr. - wkł. 1999, nr 5, poz. 41, z dnia 13 czerwca 2002 r., V CKN 1057/00, nie publ.).

W przedstawionych okolicznościach sprawy nie można Sądowi Apelacyjnemu przypisać naruszenia przepisów postępowania w zakresie czynności zawiadomienia powoda o rozprawie w dniu 9 kwietnia 2015 r.

Zgodnie z art. 133 § 3 k.p.c., jeżeli ustanowiono pełnomocnika procesowego, doręczenia należy dokonać tej osobie. Jeżeli jest kilku pełnomocników jednej strony, sąd doręcza pismo tylko jednemu z nich (art. 141 § 3 k.p.c.). Wypowiedzenie pełnomocnictwa procesowego przez mocodawcę odnosi skutek prawny w stosunku do sądu z chwilą zawiadomienia go o tym (art. 94 § 1 k.p.c.). Wypowiedzenie, o którym sąd nie został zawiadomiony wywołuje skutek tylko między pełnomocnikiem a mocodawcą. Zawiadomienia o wypowiedzeniu pełnomocnictwa przez mocodawcę może dokonać sama strona albo jej dotychczasowy pełnomocnik procesowy. Jeżeli jest on adwokatem stanowi to jego obowiązek.

Jak wynika z akt sprawy i co przyznaje powód w skardze kasacyjnej, Sąd Apelacyjny nie został zawiadomiony o wypowiedzeniu przez powoda pełnomocnictwa adwokatowi A. C. przez żadną z tych osób. Dokonane przez Sąd Apelacyjny zawiadomienie powoda o terminie rozprawy apelacyjnej do rąk jego pełnomocnika adwokata A. C. nie naruszało przepisów postępowania i było skuteczne w stosunku do powoda.

Nie zachodzi nieważność postępowania z powodu pozbawienia strony możliwości obrony swych praw, jeżeli strona w następstwie własnego zaniechania nie dopełnia czynności procesowej pozbawiając się takiej możliwości. Zaniechanie dopełnienia czynności przez jej pełnomocnika procesowego należy traktować jako zaniechanie samej strony, a jego błąd procesowy obciąża stronę (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 marca 2000 r., IV CKN 841/00, nie publ., z dnia 23 lipca 2002 r., II CZ 72/02, nie publ. i z dnia 3 grudnia 2003 r., I CZ 139/03, nie publ. z dnia 30 maja 2007 r., II CSK 167/07, nie publ.).

Z tych przyczyn w sprawie nie zachodzi podnoszona przez skarżącego nieważność postępowania przed Sądem Apelacyjnym.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione zagadnienie prawne miało charakter ściśle jurydyczny i było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Chodzi o takie zagadnienie prawne, którego wyjaśnienie usunie istniejące wątpliwości i pozwoli

przyjąć odpowiednią wykładnię określonych przepisów prawa. Podstawę oceny, czy w sprawie rzeczywiście występuje istotne zagadnienie prawne stanowi wymagane przedstawienie przez skarżącego argumentacji prawnej prowadzącej do rozbieżnych ocen prawnych (zob. post. SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01 - OSNC 2002, z. 1, poz. 11, z dnia 29 listopada 2005 r., II CSK 98/05, nie publ.).

Wymagania tego nie spełnia uzasadnienie wniosku o przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występujące w sprawie zagadnienie prawne dotyczące wykładni art. 720 k.c., w którym skarżący poprzestaje na przedstawieniu własnego poglądu w tym zakresie, co nie daje podstawy do oceny tego zagadnienia jako okoliczności uzasadniającej rozpoznanie skargi.

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Dotyczy to takiego orzeczenia, które w sposób widoczny już na pierwszy rzut oka narusza porządek prawny. Przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. nie stanowi, jak uzasadnia ją skarżący, oczywiste naruszenie przepisów postępowania, które samo nie daje wprost podstaw do oceny, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Nie może więc odnieść skutku odwołanie się przez skarżącego dla uzasadnienia oczywistej zasadności skargi do uzasadnienia przytoczonych w niej podstaw, które na tym etapie postępowania nie podlegają właściwemu dla rozpoznania skargi kasacyjnej merytorycznemu badaniu i nie stanowią podstawy oceny przyczyn kasacyjnych.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

jw